

med, at regeringen samtidig gennemfører lovgivning, der øger de administrative omkostninger for erhvervslivet med flere hundrede mio. kr., jf. testpanelets vurdering af bekendtgørelsen om ændret beskatning af feriepenge og bekendtgørelsen om arbejdspladsvurderinger?»

Svar (19/2 98)

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Det er rigtigt, at regeringen prioriterer de administrative konsekvenser af ny lovgivning højt. Derfor har regeringen også forbedret testpanelet og gjort det til et permanent værktøj.

For at forbedre vurderingsgrundlaget for testpanelet har jeg udvidet det, så det i dag består af 3 paneler med hver 500 virksomheder. På denne måde sikres det, at vi får en bedre og statistisk mere sikker vurdering af de administrative konsekvenser. Det nye testpanel er blevet etableret i januar 1998 og jeg er sikker på, at vi med dette panel får et pålideligt og godt værktøj til at vurdere konsekvenserne af ny lovgivning.

Når der bliver udarbejdet ny lovgivning, er hensynet til de administrative byrder imidlertid ikke det eneste hensyn, der skal tages. I forbindelse med bekendtgørelsen om arbejdspladsvurdering, prioriterede regeringen fx hensynet til arbejdsmiljøet meget højt.

Der skal altid foretages en samlet politisk afvejning af hensynene, når der bliver udarbejdet ny lovgivning og i visse tilfælde er det ikke hensynet til virksomhedernes administrative byrder, der vejer tungest. Der skal fx også tages hensyn til miljøet, borgerne, statsfinanserne, de erhvervsøkonomiske konsekvenser og som nævnt arbejdsmiljøet. Men det er vigtigt, at den politiske afvejning af de forskellige hensyn sker ud fra en viden om konsekvenserne af lovgivningen – herunder de administrative konsekvenser for virksomhederne.

Det er til gengæld ikke ensbetydende med, at arbejdet ikke har politisk fokus. Arbejdet med at lette virksomhedernes administrative byrder står højt på min dagsorden og vil også gøre det fremover.

Spm. nr. S 1467

Til skatteministeren (13/2 98) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Vil ministeren oplyse, om det er i overensstemmelse med god forvaltningsskik, at kommunerne i stadigt stigende omfang bruger lønindeholdelsesinstituttet i de sager, hvor der allerede er indgået en frivillig aftale mellem myndighederne og skyldneren om tilbagebetaling, og hvad agter ministeren at gøre for at imødegå den stigende automatik i myndighedernes brug af lønindeholdelse i sager, hvor der allerede er indgået en frivillig aftale om tilbagebetaling?«

Begrundelse

Der henvises til ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 153-155, hvoraf det bl.a. fremgår, at der ikke må begæres lønindeholdelse, når betalingsaftalen overholdes, og artiklen i Erhvervsbladet den 12. februar 1998, side 5, »Tvivlsomme opskrivninger fortsætter i kommunerne«.

Svar (26/2 98)

Skatteministeren (Carsten Koch):

For så vidt angår kommunernes anvendelse af lønindeholdelsesinstituttet, kan jeg som nævnt i mit svar på spørgsmål nr. S 153 - 155, kun forholde mig til kildeskattelovens § 73 og de skatter, som kommunerne inddriver for Skatteministeriet.

Kommunerne indgår i det daglige en lang række aftaler om afdragsvis afvikling af restancer til det offentlige. For personskatrestancer, hvor der er en klar hjemmel til at lønindeholde, må der naturligvis ikke begæres lønindeholdelse, når der er indgået en betalingsaftale og den overholdes.

Dette princip er meget klart tilkendegivet overfor kommunerne, og det er mit indtryk, at kommunerne også respekterer det. Jeg er derfor forundret over hr. Hovmands påstand om, at det i stadigt stigende omfang ikke skulle være tilfældet.